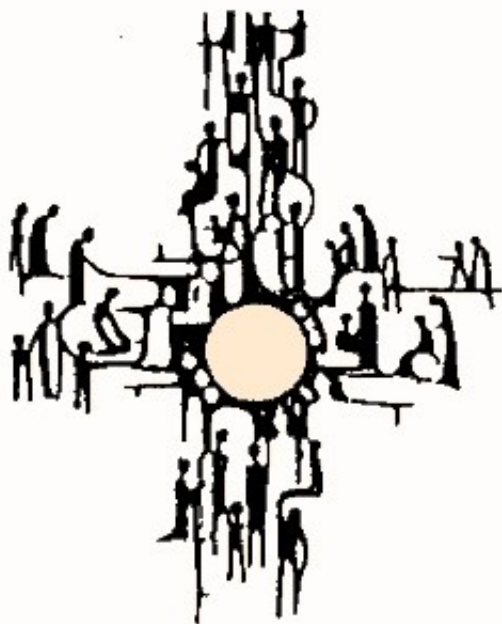

ZÁŘÍ

VÝZNAM LITURGIE

V některých minulých farních listech a v tématických promluvách na pokračování jsme věnovali pozornost liturgii, zvláště jejímu slavení ve mši sv., která je středem, vrcholem a pramenem celého našeho křesťanského života. „Na našem vztahu k liturgii závisí osud víry a Církve,“ napsal prorocky kardinál Ratzinger.

Během podzimních měsíců se k tomuto stále aktuálnímu tématu vrátíme. Budeme se snažit prohloubit naše poznání k dokonalejšímu prožívání svatých tajemství. Necháme se v tomto úsilí vést těmi, kteří mají v církvi největší odpovědnost za liturgickou praxi. Je to hlas papežů a také kardinála Roberta Saraha, prefekta Kongregace pro bohoslužbu. Kompasem na této cestě poznání nám budou jistě i církevní dokumenty k tomuto tématu.

Všimněme si nejprve co znamená výraz liturgie ve výkladu Katechismu katolické církve (1068-1070). Ve svém původním významu označuje liturgie „veřejné dílo“, „službu lidu“ nebo „službu ve prospěch lidu“. V křesťanské tradici to znamená, že Boží lid má účast na Božím „díle“. Kristus, náš Vykupitel a Velekněz, skrze liturgii pokračuje ve své církvi, s ní a skrze ni v díle našeho vykoupení.

Výraz „liturgie“ je užíván v Novém zákoně nejen pro **slavení bohoslužeb, ale také pro hlásání evangelia a pro konání skutků lásky.** Ve všech

těchto případech jde o službu Bohu a lidem. Při slavení liturgie je církev služebnicí a obrazem svého Pána, jediného „Liturga“ (Prostředníka), protože má účast na jeho kněžském, prorockém a královském poslání (bohoslužba, hlásání, služba lásky):

„Právem se tedy liturgie chápe jako vykonávání kněžství Ježíše Krista. V liturgii jsou znamení, která lze vnímat smysly. Tato znamení značí posvěcení člověka a způsobem každému z těchto znamení vlastním je uskutečňují. Liturgie je také veškerá veřejná bohoocta, kterou koná tajemné Tělo Ježíše Krista, a to hlava i údy. Proto každé slavení liturgie je činnost vynikajícím způsobem posvátná: je to dílo Krista, kněze a jeho těla, církve. Z hlediska účinnosti se jí žádná jiná činnost církve titulem a stupněm nevyrovná.“ (dokument 2. vatikánského sněmu Sacrosanctum consilium 7)

Ve stručnosti tedy můžeme shrnout, že liturgie je **slavení Kristova tajemství, zvláště jeho velikonočního tajemství.** Je **vykonáváním kněžského úřadu Ježíše Krista, znameními naznačuje a uskutečňuje posvěcení lidí a je veřejnou bohooctou, kterou koná tajemné Kristovo**

tělo, a to hlava a údy. (Kompendium KKC 218)

Mnozí představení církve pod vedením papežů v posledních letech naléhavě volají po obnově zvláště mešní liturgie. Byl vyhlášen a potom prožíván rok eucharistie. Papež sv. Jan Pavel II. vydal encykliku o eucharistii a jejím vztahu k církvi (*Ecclesia de eucharistia*, 2003), následovala instrukce kongregace pro bohoslužbu a svátosti *Redemptionis sacramentum* o tom, co se má zachovávat a čeho je třeba se vyvarovat ohledně eucharistie (2004), o eucharistii, zdroji a vrcholu života a poslání církve vyšla posynodální apoštolská exhortace *Sacramentum caritatis* papeže Benedikta XVI. (2007).

Současný kardinál Robert Sarah, prefekt Kongregace pro bohoslužbu, věnuje pečlivou pozornost důstojnému slavení liturgie a varuje před tím, co by je mohlo znetvořit. Zdůrazňuje zejména prvenství Boha v liturgickém slavení:

„Liturgie je bránou k našemu spojení s Bohem. Jestliže se slavení eucharistie změní v lidskou sebeoslavu, je škoda nesmírná, neboť Bůh mizí. Je třeba začít tím, že Boha vrátíme do středu liturgie. Je-li v jejím centru člověk, stává se Církev čistě lidskou společností, obyčejnou neziskovou organizací, jak řekl papež František. Je-li ve středu liturgie naopak Bůh, pak Církev znovu získá sílu a energii“.
(Monitor r. XIII, č. 15)

Jde o závažnou připomínku. Na mnoha místech se totiž liturgie zvrhává v uspokojování lidské touhy po příjemném zážitku. Liturgie se stává jakýmsi zábavným představením, což také podporují různé hudební produkce, které nemají s duchovní hudbou nic společného a jsou výrazem pokleslého vkusu. Mše sv. s účastí dětí má jistě svoje opodstatnění a lze ji slavit velmi důstojně, ale nemá se stát dětskou besídkou, která by odvedla pozornost od toho, co je v liturgii podstatné.

Kardinál Sarah doporučuje k poznání liturgie jako díla Božího, skutečné obrácení srdce. Odvolává se na zdůrazňování myšlenky druhého vatikánského koncilu, že v této oblasti není důležité to, co činíme my, ale to co činí Bůh. Žádné lidské dílo nikdy nemůže uskutečnit to, co je středem mše: **obět' kříže**. K tomu, aby se Bůh vrátil do středu liturgie, je rovněž nutné **ticho**: schopnost ztížit se, abychom naslouchali Bohu a jeho slovu. Na obrácení k Bohu má mít také účast **naše tělo**, podotýká kardinál. Za nejlepší prostředek považuje slavení bohoslužby tak, že jsme všichni – kněží i věřící – **obrácení stejným směrem: k Pánu, který přichází**. Nejde o celebraci zády nebo čelem k věřícím, jak se to někdy chápe. V tom to není. Jde o to společně se obracet k apsidě, která symbolizuje východ a již vévodí kříž vzkříšeného Pána.

Při tomto způsobu celebrace zažijeme i tělesně primát Boží a prvořadost klanění. Pochopíme, že liturgie je především naší účastí na dokonalé oběti kříže. (Monitor r. XIII, č. 15).

V prezentaci myšlenek kardinála Saraha budeme pokračovat v dalším čísle našeho farního listu. Poslouží nám to jako příprava na prohloubený způsob slavení, ke kterému vyzývá od následujícího adventu 2016.

P.L.

Liturgický kalendář ZÁŘÍ 2016

2. pátek	První pátek v měsíci
3. sobota	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
4. NEDĚLE	23. neděle v mezidobí – první neděle v měsíci
7. středa	Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka
8. čtvrtek	Svátek Narození Panny Marie
9. pátek	Sv. Petra Klavera, kněze
10. sobota	Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka
11. NEDĚLE	24. neděle v mezidobí
12. pondělí	Jména Panny Marie
13. úterý	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. středa	Svátek Povýšení svatého Kříže
15. čtvrtek	Památka Panny Marie Bolestné

16. pátek	Památka sv. Ludmily, mučednice
17. sobota	Sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků Sv. Roberta Bellarina, biskupa a učitele církve
18. NEDĚLE	25. neděle v mezidobí
19. pondělí	Sv. Januária, biskupa a mučedníka
20. úterý	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze. Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků
21. středa	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
24. sobota	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
25. NEDĚLE	26. neděle v mezidobí
26. pondělí	Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
27. úterý	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. středa	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
29. čtvrtek	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. pátek	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Oznámení

Bohoslužby Na Klamovce

V kostele Nanebevzetí Panny Marie budou bohoslužby pokračovat **každé pondělí v 7,30.**

Poutní mše sv.

Poutní mše sv. na slavnost sv. Václava bude mimořádně slavena **v zimní kapli sv. Václava** v kostele sv. Jana Nepomuckého **v 17.30 hod.** Z těchto důvodů nebude slavena mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice.

Katecheze dětí

bude pokračovat se stejným rozvrhem hodin jako v minulém školním roce. **Od 15.00 hod. skupina mladších a od 16.00 skupina starších dětí.** Účast dětí podle věkových kategorií bude ještě upřesněna na základě porady rodičů s P. Lohelem.

První hodiny budou ve čtvrtek 6. října ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého.

Setkání farní rady (výboru PKK)

se uskuteční **v pátek 9. září.**

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ZÁŘÍ

1. Aby **každý člověk** přispíval k obecnému dobru a povznesení společnosti, v níž lidská osoba bude středem pozornosti.
2. Aby si **křesťané, kteří přijímají svátosti** a rozjímají o Písmu svatém, stále více uvědomovali své poslání šířit evangelium.
3. Ať Duch Svatý pomáhá všem **rodičům, vychovatelům, učitelům, kněžím a katechetům** v jejich evangelizačním poslání a povolání.

Blahoslavený Karel Spinola, kněz a mučedník – památka 10. září

Myslím, že tento jezuitský kněz a mučedník není u nás příliš známý a není také zřejmé, proč je jeho památka zařazena do českého liturgického kalendáře. Pokusím se to v následujících řádcích přiblížit.

Blahoslavený Karel Spinola byl synem italského šlechtice, který působil v Praze na dvoře císaře Rudolfa II. a české šlechtičny (její jméno prameny neuvádějí). Místem jeho narození v r. 1564 je s velkou pravděpodobností Praha. Mládí strávil u svého strýce Filipa, biskupa v jihoitalské Nole (nedaleko Neapole), kde absolvoval klasická studia. Když mu bylo 20 let, zapůsobilo na něj silně mučednictví jezuity Acquavivy v Indii a vstoupil proto v r. 1584 do jezuitského řádu. Noviciát absolvoval v Neapoli a v Lecce (na jihu Itálie). Teologická studia dokončil v Miláně a tam byl r. 1594 vysvěcen na kněze.

Dva roky potom, r. 1596, přes odpor rodiny, dostal souhlas k odjezdu na misie do Japonska, kam odjel 10. dubna. Ale cesta se stala velkým dobrodružstvím. Bouře loď zahнала až k brazilskému pobřeží, byl zajat Angličany a odvezen do Anglie. Po osvobození odcestoval do Lisabonu, odkud společně s Angelem de Angelis odjel do Japonska a r. 1602 přistál v Nagasaki. Cestou prodělal těžkou nemoc.

Po dobu 11 let, když se naučil místní jazyk, prováděl intenzivní apoštolát v oblastech Aria a Meaco, založil školu pro katechety a obrátil ke křesťanství a pokřtil asi pět tisíc Japonců. Stal se prokurátorem jezuitské provincie a pak v r. 1611 zástupcem Otce provinciála. V r. 1614 propuklo pronásledování křesťanů, Karel pak musel žít v ilegalitě pod cizím jménem, po nocích učil, zpovídal a sloužil mše sv. V r. 1618 byl, spolu s dalšími, zatčen a uvězněn. Dlouhé čtyři roky strávil spolu s ostatními v nelidských podmínkách ve vězení.

Počátkem září r. 1622 byl spolu s dalšími 23 společníky odveden do Nagasaki. Tam již byli další uvěznění křesťané. Dne 10. září jich bylo 22 (mezi nimi Karel Spinola) upáleno a další sťati. Bylo to na stejném místě, kde 25 let předtím zemřeli první japonští mučedníci spolu s Pavlem Miki.

Papež Pius IX. dne 7.7.1867 je prohlásil, spolu s dalšími 204 mučedníky, za blahoslavené.

Stojí za zmínku, že v Japonsku působil od r. 1961 český jezuita prof. Ludvík Armbruster, S. J. Přednášel na univerzitě Sophia v Tokiu, byl regentem kněžského semináře atd. Napsal řadu odborných studií v japonštině. O jeho životě v Japonsku vyšla kniha rozhovorů „Tokijské květy“.

O Karlu Spinolovi a jezuitské misii v Japonsku píše Jaroslav Durych v románu *Služebníci neužiteční* (1940).

Podle pramenů z Internetu (Santiebeati, www.sjweb.info, www.jesuit.cz a j.)

MP

Zprávy z farnosti

Vážení farníci a farnice,

Jistě jste si všimli, že došlo k rekonstrukci schodů u bočního vstupu do kostela sv. Jana. Důvod rekonstrukce byl prostý. Některé kameny se uvolnily a některé spoje mezi kameny se propadly. Bylo tedy potřeba schody nechat opravit. Kameny se uschovaly a byl udělán nový podklad. Poté byly kameny znovu usazeny. Při rekonstrukci se ukázalo, že chybí jeden menší kámen, který se musel nechat uříznout a vyleštit z většího kamene. Jen tyto úkony vyšly na cca 4.000,- Kč. Celkové náklady jsou cca 43.000,- Kč. Doufám, že schody budou sloužit dalších 70 let. V průběhu září dojde ještě k vymalování vchodu barvou, která je k tomu určena (stejná jako na západní straně). Důvod čekání je to, že nová omítka musí 30 dní „uzrát“. A pak je teprve možné nanášet barvu. Tento technologický postup je třeba dodržet, aby barva správně zaschla. Jedná se o jednu z nejkvalitnějších barev na trhu.

Vít BOBYSUD

NAROZENÍ

Do redakce FL jsme dostali tuto krásnou zprávu, kterou s radostí předáváme všem našim čtenářům!

Jmenuju se Hedvika, dnes (6.8.2016) ve 4:14 jsem se narodila v Motole mamince Tereze a tatínkovi Petrovi.

Měřím 49 cm a vážím 3,03 kg. Maminka i já jsme po porodu v pořádku. Děkuju všem, kteří jste na nás vzpomínali v modlitbách.

Rodičům **Tereze a Petrovi Grombířovým** blahopřejeme, **novorozené Hedvice** přejeme a vyprošujeme ochranu její patronky a s celou její širokou rodinou se upřímně radujeme z jejího příchodu na svět.

KŘTINY

Při nedělní mši sv. 7. 8. 2016 v kostele sv. Jana Nepomuckého přijala svátost křtu

Amálie Nagyová, nar. 9.2.2016.

Spolu s jejími rodiči Gabrielou a Vojtěchem se radujeme z jejího přijetí do společenství církve v naší farnosti a celé rodině přejeme hojnost Božího požehnání pod ochranou patrona rodin sv. Josefa a Matky Boží Marie.

Pout' na Klamovce

V den svátku P. Marie Nanebevzaté 15. září se jako každoročně konala v kapli na Klamovce pout'. Nejen oltář s obrazem Nanebevzaté, ale celá kaple tonula v záplavě květin, voněla čistotou, zářila světlem svící a bělostí oltářních antependií a co hlavní - ve svých zdech přijala tolik poutníků, že zaplnili (zejména ti mladí) i její kruchtu. Po úvodní modlitbě slavného růžence celeburoval P. Lohel mši sv. s lidovým zpěvem mariánské písně (zpěv jako vždy zkušeně vedl), ministroval a liturgické texty četl Petr Zborník (také zkušeně). Atmosféra v kapli byla soustředěná, všichni účastníci svátek hluboce prožívali. Byli k tomu vedeni i evangelní promluvou P. Lohela. Po prožitku duchovním přišel pak i čas poutní radosti s pohoštěním na prostranství před kaplí. Jaké my to máme farnice, šikovné a obětavé hostitelky, jaké my to máme družné a radostné společenství!

Bůh odplat' všem, kdo jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdaru pouti i všem, kteří na oslavu připutovali a prosme naši Nanebevzatou, aby nás v příštím roce ochraňovala a pod vedením našeho duchovního otce P. Lohela ve své kapli zase přivítala.

Ti, kdo nám chtějí zvěstovat Boha smrti

Dominik Duka

Po několika teroristických útocích především ve Francii a Německu jsme zažili i útok na kněze, který sloužil mši svatou. Tato skutečnost jako by byla mementem všem, kdo se snažili předchozí dění bagatelizovat, přisuzovat jen duševně nemocným lidem či lidem frustrovaným. Pro nás, katolíky, má tato hrozná vražda ještě další rozměr, je totiž svatokrádeží. Neozývám se tedy proto, že bych podříznutí staříckého kněze otce Jacquese Hamela považoval za větší hrůzu vzhledem k jeho kněžství, ale že jeho vraždou vrcholí série útoků, a mlčet či lhát si o skutečných příčinách tohoto stavu rovnalo by se už podílení se na sebevraždě této civilizace.

Znám dokumenty 2. vatikánského koncilu, vím, k čemu vyzývá konstituce *Nostra aetate*. Znám loňské výroky papežské rady. Jsem zastáncem dialogu mezi náboženstvími a souhlasím

s papežem Františkem, že nelze dělat rovnítko mezi islámem a terorem. Připomínám ale také slova papeže Františka v rozhovoru pro francouzský La Croix (podle Vatikánského rozhlasu): „Není možné otevírat brány iracionálním způsobem,“ uznává papež František, když přijde řeč na uprchlíky. Poukazuje však na to, že je nutné klást si na prvním místě otázku „proč“ dochází k migraci, kde je příčina útěku milionů lidí. Papež pranýřuje světový ekonomický systém založený na idolatrii bůžka peněz a vybízí Evropany, aby se

snažili vyvarovat uzavírání přistěhovalců do ghet. „Soužití křesťanů a muslimů je možné,“ dodává František. Nemyslím si, že primární je tu dnes strach z islámu jako takového, nýbrž z Islámského státu a jeho dobovačné války, která je částečně vyvozena z islámu. „Je pravda – pokračuje František – že idea dobývání náleží k duchu islámu, ale stejně tak by se dal interpretovat závěr Matoušova evangelia, když Ježíš vysílá své učedníky do všech národů,“ dodává papež. Vybízí rovněž k zamyšlení nad tím, jak byl západní model demokracie vyvážen do zemí jako Irák nebo Libye.

Uvědomme si, že se při výrocích papeže nejedná o ucelený text, v němž by pojednával o islámu, ale většinou o jeho vyjádření ad hoc k aktuálním událostem. Hovoří-li tedy o tom, že „dobývání náleží k duchu islámu“, je třeba porovnat právě závěr Matoušova evangelia, kde Ježíš hovoří k apoštolům: „Jděte tedy, učíte ze všech národů učedníky a křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat, co jsem vám předepsal.“ (Mt 8,19–20). Ježíš nepředepsal učedníkům dobývání světa, ale hlásání radostné zvěsti o spáse, kterou Boží syn přináší, a o poselství přikázání lásky k Bohu a bližním.

Znám však i velmi dobře osobně kardinála Ving-Troise i jeho názory. Islám v sobě skutečně skrývá násilné tendence a je třeba povzbuzovat ty, kdo stojí na opačné straně i jako věřící mohamedáni. Někdy dost dobře nerozumíme způsobu uvažování těchto lidí, kteří svůj život strávili uprostřed věřící společnosti, a sami svou víru do důsledků nepraktikují.

Když jsem poslouchal arcibiskupa D. Lebruna a jeho homilii na pohřbu otce J. Hamela, nemohl jsem nesouhlasit s výzvou k lásce k nepřátelům, tak jak ji formuloval Ježíš. Ne, nejsme

pomstychtiví, nechceme zlo odplácet zlem, násilí násilím. Láska však musí být provázena i prosbou o dary Ducha svatého, zvláště dar rozumu a rady.

V tomto světle upozornil kardinál A. Vingt-Trois, pařížský arcibiskup, při vzpomínce na zavražděného o. Hamela 27. 7. t. r., že „ti, kdo se halí do hávu náboženství, aby maskovali své smrtící plány, ti, kdo nám chtějí zvěstovat Boha smrti, Molocha, který se raduje ze smrti člověka a slibuje ráj těm, kteří vraždí, zatímco jej vzývají, ti nemohou očekávat, že se lidstvo podvolí jejich bludu“. Kardinál také řekl, že k tomu, abychom přemohli zoufalé poselství islámu, musí katolická víra působit evangeliem. Kardinál se také kriticky vyslovil k nedostatku odvahy ve francouzské společnosti, pokud jde o vypořádání se s hrozbou islámského státu.

Kladu si ovšem otázku, jak chceme vést dialog s islámem či nevěřícími, když nedovedeme často vést dialog ani mezi sebou uvnitř církve. Namísto dialogu, poctivého hledání pravdy nálepkujeme protivníky jako blázny, vylučujeme je ze společenství slušných lidí a útočíme na jejich čest prostřednictvím pomluv. Chceme-li vyvrátit něčí názor, zničíme jeho nositele podobně, jak se to dělalo v nacistickém a komunistickém režimu. Ne, dnes sice už nepadají hlavy na popravišti ani nepadají mnohaleté soudní tresty, ale účinek je podobný: zničené životy našich bližních. Vzpomeňme jen na veřejně známá obvinění, která se za čas ukáží jako nepravdivá či neprůkazná, a na to, že přes osvobození a omluvy ti, kdo byli obviněni, ztratili část života.

Chci právě v této chvíli vyzvat všechny lidi dobré vůle, aby se spíše modlili za oběti teroru a méně hledali omluvy a výmluvy pro teroristy. Rád bych, abychom neskandalizovali ty, kdo v dobré víře hovoří o obavách z budoucího vývoje či o příčinách toho, co Evropu potkává. Mohlo by se snadno stát, že zatímco se budeme přetahovat na svém dvorku, za jeho ohradou se budou dít věci tak závažné, že na ně nakonec ani nestačíme zareagovat. Máme totiž za povinnost chránit své bratry a sestry, své země i svou víru.

Svátek Povýšení sv. Kříže

Svátek Povýšení sv. Kříže slavíme dne 14. září. Jeho název odpovídá skutečnosti, že kříž - nástroj smrti - byl Kristovou obětí povýšen na nástroj spásy a symbol zla na symbol života.

Počátky slavení tohoto svátku můžeme vystopovat už v ranním úsvitu křesťanství. Přenesme se tedy do dávných dob a do Jeruzaléma, kde 13. 9. r. 335 byla posvěcena Konstantinova bazilika Božího Hrobu na Kalvárii a hned následující den 14. 9. byly vystaveny k veřejné adoraci relikvie kříže, nalezené sv. Helenou při její pouti v r. 325. Výročí dne posvěcení baziliky a uctívání relikvií sv. Kříže se pak opakovalo každoročně. Byl to tedy původně místní svátek jeruzalémský, ke kterému se scházelo velké množství poutníků. Brzy jej převzala i jiná místa křesťanského Východu, především ta, která měla relikvie sv. Kříže - Cařihrad a Apanea. Při vpádu Chosroese II. padl r. 614 Jeruzalém. Posvátná místa byla popleněna a relikvie sv. Kříže byly odvezeny do Persie. Císař Heraklius je v r. 628 přivezl do Jeruzaléma a zde 3. 5. předal patriarchovi Zachariášovi. K tomuto datu se na Západě ustanovil svátek Nalezení sv. Kříže a zářijový svátek Povýšení sv. Kříže tu zdomácněl až ve století následujícím.

Svátek Nalezení sv. Kříže byl reformou kalendáře za sv. Jana XXIII. zrušen a zůstal jen druhý svátek - Povýšení sv. Kříže ke dni 14. září.

Vraťme se k pojmu Povýšení sv. Kříže... Kristus svou obětí a smrtí na kříži zvítězil nad zlem a přemohl tak propast způsobenou hříchem. Sv. Efrem uvedl, že "Ježíš postavil svůj kříž jako most nad smrtí, aby po něm přecházely duše z krajiny smrti do krajiny života". Víra, lítost nad proviněním a modlitba jsou 3 prvky, které s pohledem na kříž proměňují lidské srdce a zachraňují duši. Nejhlubším tajemstvím kříže je BOŽÍ LÁSKA – jen v ní můžeme porozumět a dosáhnout ospravedlnění. Opravdové slavení svátku Povýšení sv. Kříže se uskutečňuje jeho povýšením v našem srdci. Jde tu o přijetí Ježíše Krista a Jeho učení. Toto přijetí znamená i cestu následování s křížem neseným z lásky - dle slov Krista: "Kdo chce jít za mnou, vezmi svůj kříž a následuj mě" (Mt 16, 24) - a do Božího království jiná cesta nevede...

Svátek Povýšení sv. Kříže je velmi okázale slaven v italské Lucce, kde se sejdou farnosti z širokého okolí a nesou své kříže v mohutném průvodu městem za zpěvů a modliteb. Slavnost pak vrcholí slavnostní liturgií v katedrále sv. Martina, kde je uchovávána tzv. "Svatá tvář" – krucifix z 8. stol.

V naší zemi máme několik kostelů zasvěcených Povýšení sv. Kříže, např. ve Františkových Lázních, v Poděbradech, v Písku či v Česticích v Pošumaví.

Pane Ježíši děkujeme Ti za Tvé vítězství nad zlem, hříchem a smrtí svou obětí na kříži. Ved' a posiluj i nás, abychom Tvůj kříž uctívali, milovali a s Tebou nesli i své každodenní kříže Amen

*Pramen: J.Chlumský:Životopisy svatých,
Getsemany-farnost P.Marie před Týnem Praha, internet*

M.Val.

Všem školákům a studentům na různém stupni výchovného a vzdělávacího procesu přejeme radostný a zdravý vstup do nového školního roku a s pomocí Boží i jeho šťastné a úspěšné dokončení.

Všem učitelům, vychovatelům a vedoucím zájmových kroužků přejeme hodně trpělivosti, síly, pevných nervů a dary Ducha svatého při výchově dětí, žáků a studentů. A s pomocí Boží zdárné přežití do dalšího školního roku.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné